

CROATIAN WORLD CONGRESS – HRVATSKI SVJETSKI KONGRES

NGO in Special Consultative Status with the Economic and Social Council of the United Nations

Glavni ured, Fra Grge Martića 14 c, 10000 Zagreb, Republika Hrvatska

www.hsk.hr

OTVORENO PISMO UN-TRIBUNALU U HAAGU

Poštovana gospodo!

Povod za ovo pismo jest javno objavljeni dokumenti institucije „International Residual Mechanism for Criminal Tribunals“ (MICT) o odluci izlaska iz haaškog zatvora nekadašnjeg zapovjednika Vojne policije HVO-a Valentina Čorića 15. 1. 2019. Pišemo UN-tribunal, a mislimo na ICTY i na njegovog nasljednika MICT. Taj izlazak kao i prethodni u demokratskim zemljama nečuveno dugi sudski proces, dodatno je otkrio zamršene pravničke procedure, pojedinačna pristrana stajališta i slabosti dužnosnika UN-tribunala. Čorić je prema Statutima UN-tribunala i dosadašnjoj praksi trebao biti pušten još u rujnu 2018., a zadržan je gotovo četiri mjeseca nakon toga. **Ovdje najprije želimo upozoriti na neka nehumana ograničenja vezana za ovo puštanje, jer čekaju i druge osuđenike ako se tu nešto ne promijeni.** Kako se za njih nad UN-tribunalom nema komu žaliti, nama u Hrvatskom svjetskom kongresu kao članu UN-a s konzultativnim statusom dužnost je upozoravati na slabosti i bolja rješenja i u toj instituciji.

U toj rečenoj odluci, čak **u devet točaka ograničava se život Čoriću i nakon izlaska**, bez obzira što je jedan od sudaca (Antonetti) i pismeno inzistirao da osobe osuđene od UN-tribunala **trebaju biti ponovno integrirane u društvo, a ne isključivane iz njega.** Za ilustraciju tih oduzimanja osnovnih ljudskih prava, ovdje upozoravamo na neka od njih, a koja se u civiliziranom svijetu ne bi smjela nikako događati.

U odredbi pod b. rečenog dokumenta zabranjuje se **sada nakon prestanka djelovanja ICTY-ja Čoriću**, sudjelovati u društvenom životu s političkim aktivnostima, dok **kroz cijelo vrijeme postojanja toga suda osuđenima susjednih naroda to nije ni spominjano**, pa su stizali i u parlamente svojih zemalja. Bez obzira planira li se netko baviti takvim djelatnostima ili ne, ovdje se radi o dvostrukim mjerilima i očitom diskriminaciji.

U odredbi pod c. Čoriću se **oduzima osnovno pravo slobode govora**, pri čemu on ne smije „ni s kime, uključujući medije“, razgovarati o svome slučaju, „uključujući sve aspekte događaja u bivšoj Jugoslaviji koji su bili predmetu njegovom procesu“. **Uz osjećanje nepravedne presude, sad o njoj ne smije ni govoriti!** Do 1990. pola Europe nije uživalo gotovo nikakve slobode, već bijaše u okovima totalitarnog sustava. Sada nas takvi postupci UN-tribunala vraćaju u komunizam koji smo do jučer osjećali na svojoj koži, ali i u fašizam i kolonijalizam čijih se pogubnih posljedica još nije riješio ovaj svijet.

Odredba e. je uistinu nečuvena i glasi ovako: „**Čorić ne smije učiniti nikakav prekršaj**“ („Čorić shall not commit any offence“). Čovjek bi morao biti Isus iz Nazareta ili sam Jahve da zadovolji ovu odredbu! Osim toga, tajne službe i agenti koji rade za UN-tribunal mogu dojaviti, tumačiti pa i klevetati što hoće i njima će se vjerovati. Ova odredba zvuči još strašnije kad se vidi da se iza nje nižu prijetnje u **odredbama f. i g.** da će Čorić, **prekrši li ijednu od navedenih odredbi**, biti odmah vraćen u zatvor do kraja pune presude.

Nadalje, daleko je od demokratskog duha da UN-tribunal na razne načine prijeti i pravi pritiske na vlade, medije i javnost da se ne dovode u pitanje njihove presude. Ponovno i sta praksa kao u gore spomenutim totalitarnim sustavima! **Ako Akademija pravnih znanosti RH s vodećim pravnim**

autoritetima jednoglasno objavi pet kardinalnih pogrešaka UN-tribunala pri suđenju Hrvatskoj šestorci, a ijedna je dovoljna da presuda padne, ako s više međunarodnih strana stručnjaci dovode u pitanje presudu, sve do onih iz Velike Britanije koji tvrde da „zajednički zločinački pothvat“ **ne bi bilo prihvaćen u sudbenom postupku nijedne razvijene države niti bi ijedan britanski pravosudni sustav ikada dopustio ono što se dogodilo na UN-tribunalu u Haagu**, tko to onda može zabraniti da se istinoljubivi ljudi i posebice žrtve UN-tribunala na to ne pozivaju?! Osim toga, nije dobro za napredak zdrave civilizacije da su tužitelji i sudci oni koji jedini bez posljedica mogu donositi lažne optužbe i krive sudove. Podsjećamo da je 13 (trinaest) Hrvata UN-tribunal pred cijelim svijetom optužio za ratne zločine, a onda ih nakon više godina bez ikakve naknade i isprike pustio iz zatvora u Haagu, jer im nije našao nikakvu krivnju. Pametnome dosta!

Općepoznato je da UN-tribunal djeluje pod utjecajem raznih političkih interesa, ali manje da su neki njegovi tužitelji i sudci podlegli „lobiranjima“ jedne strane u ratu. Evo par primjera koji su na više strana proglašeni i pravim skandalima. Nije nas iznenadilo kad je sudac Agius javno branio Tužiteljstvo, te tako potvrdio upozorenja mnogih, kako na UN-tribunalu sudci i tužitelji djeluju gotovo kao jedno tijelo. Naime, tražio je (PAZI!) **nakon završenog procesa i izrečene presude** da se Čorića kazni produžetkom zatvora zbog njegova govora **kojega je još prije te presude izrekao pred svima i kamerama na Sudu**. Sudac Agius je pri tome tvrdio, da zatvor Čorića još nije dovoljno preodgojio. Zar se zbog „preodgoja“ nisu ljudi dovoljno napatili, primjerice, u sovjetskim gulazima i jugoslavenskim Golim otocima?! Naveo je sljedeće Čorićeve tvrdnje o kojima je ponovno htio ući u raspravu:

„Tužiteljstvo se prljavim metodama nije libilo za svoje suradnike u haškim procesima pogodbeno angažirati pojedine odvjetnike, pojedine sumnjive djelatnike sigurnosnih služba i pojedine političare najvećeg državnog ranga. Ti nečasni pojedinci koji su najčešće dolazili iz redova hrvatskog naroda, prodali su se svojim lažnim svjedočenjima i tajnim suradništvom s Tužiteljstvom kao i nuđenjem selektivnih ratnih dokumenata i falsifikata. Tužiteljstvo je znalo da se među njima nalaze pojedinci koji su činili ratne zločine, amnestiralo ih i zataškavanjem kaznenih djela štitilo zločince, a pred ovim sudom i pred sudovima BiH krivnju prebacilo na nevine ljude“.

Sudac Agius također se nije proslavio kad se u srpnju 2018. tiho zaputio Bošnjacima u istočni Mostar da mu se zahvale što je u sprezi s Tužiteljstvom UN-tribunala potvrdio optužnicu Hrvatskoj šestorci. Tom prigodom bošnjački mediji predstavljali su ga kao predsjedavajućeg sudskog vijeća koje je presudilo „zločinačkoj šestorki tzv. Herceg-Bosne“. **Bio je to nastavak po primjeru glavnih tužitelja UN-tribunala**, koji su nešto prije prihvatili bošnjačko „lobiranje“. Bijahu to Kenneth Scott i Serge Brammertz, kojima su također Bošnjaci u Mostaru uručili nagrade prije ili neposredno prije potvrđivanja presude Hrvatskoj šestorici. Neupućeni tužitelj Brammertz čak je izjavio u istočnom Mostaru, (PAZI!) kako „ovo mjesto“ simbolizira duh i primjer multietničnosti. A u njemu su tako temeljito „čišćeni“ svi ne-Bošnjaci, da su se na prste ruku mogli izbrojiti oni od njih koji su tamo ostali. Tužitelj Scott je najavio dobrim domaćinima da će Hrvatska šestorka „biti proglašena krivom za udruženi zločinački poduhvat“ i „barem potvrđivanje“ prvostupanjske kazne. Istina, čulo se čak i iz bošnjačkih kritičnijih krugova kako je to „lobiranje“ bilo prozirno „kupovanje“ pojedinih tužitelja i sudaca, „na sramotu UN-tribunala i protivno vrednotama islamske vjere“ koja je u biti okrenuta istini i pravdi.

Uz oslobađanje Bošnjaka gotovo svake krivnje u ratu, tužitelji i sudci UN-tribunala ne bi nipošto smjeli biti tako pristrani i nasjedati na ulagivanja jedne od zaraćenih strana. **Ne samo da tako ne doprinose pomirbi** koju deklarativno ističu, nego što je još gore, raspiruju loše međunacionalne odnose, posebice kad je poznato da je u tom nesretnom ratu nestala polovica Hrvata iz BiH i da su najviše stradali upravo od Bošnjaka. **Takvim postupcima dodatno su zamračili i ono dobro što je UN-tribunal učinio**. Lako će svatko, pa i odgovorni u UN-u zaključiti, koliko su ovakve osobe vjerodostojne da budu na čelu UN-tribunala u Haagu, te institucije koja se predstavlja kao primjer vrhunske moralnosti na našem planetu.

S dužnim poštovanjem,

Vinko Sabljo, predsjednik HSK

Buchs, Švicarska, 27. siječnja 2019.